

אור הנר

עורך: נדריה אשון

דבר העורך

"ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם"

והוסיפה: "אעשה הכל להצלת הילדה!"

הסכמת. כך מצאתי את עצמי בפעם הראשונה בחיי מתפלל לבורא העולם שהילדה תשרוד עד שבת והבטחתי לו שלא אחלל כלל ואשמור שבת. שמרנו שבת בפיקוחו המלא של בן דודי ובהדרכתו המלאה, ואז קרה הנס, הילדה שרדה. מיד במוצאי שבת שמחנו לראות שהילדה ממקדת את מבטה, ובביקור הרופאים ביום ראשון בבוקר התבשרנו שחל שיפור מהותי במצבה. מצב בריאותה הלך והשתפר, עד שביום חמישי שוחררנו לבית. הרופאים הגדירו זאת כ"נס רפואי" לצערי הרב, יצרי גבר עליי והפסקתי לשמור שבת. לא ארכו הימים ובתנו נפלה ל"ע מקומה שניה ואיבדה את הכרתה בשבת בה התארחנו בבית חברים. מצבה הלך והחמיר, וביום שני אמרו הרופאים נואש לחייה. כששאלה אותי אשתי אם להתקשר לבן דודי, הנהנתי בראשי 'כן' והתביישתי מאד. בן דודי שמע והודעזע וביקש לשוחח איתי, ומיד כשנטלתי את הטלפון אמר בקולו הסמכותי: "הפעם אתה חייב לבוא איתי לרבי! אל תתמהמה! עלה לרכב ובוא אליי".

הרבי קיבלני במאור פנים. התרגשתי מאד, לא מצאתי את המילים, וכשבן דודי ניסה לעזור לי, אמר לו הרבי: "תן לו לדבר, אני רוצה לשמוע אותו". סיפרתי על נפילתה ומצבה הקשה של בת. לפתע שאלני הרבי: "איך אתה מסוגל לחלל ולא לשמור את השבת ששמרה והצילה את ביתך?" - "אתה צודק", עניתי, "ואיני יודע איך, מהיום ואילך אשמור שבת".

"אם כך", אמר לי הרבי, "אל תדאג! גם השבת תציל שוב את בתך, ומרגע זה מצבה ילך וישתפר בעזרת ה'". נפעמתי. כל הדרך חזרה לא הצלחתי להוציא מילה מפי. מיד בהיכנס למחלקה פגשתי את אשתי שמחה וצהולת על שהילדה חזרה להכרה מלאה ואף יצאה מכלל סכנה. באותו רגע אמרתי לאשתי: "ברוך ה' לעולמי עד". מאז אנחנו התחזקנו מאד ומדקדקים בקיום המצוות, וכן בעקבות מקרה מופלא זה עוד מספר משפחות חזרו לכור מחצבתם!" (הסיפור באדיבות אתר דרשו)

לפני כשבועיים התבשרנו על שובם של כמה מאחינו היקרים מהשבי, ביניהם היה את עומר שם טוב. עומר שם טוב שוחרר לאחר 505 ימי שבי.

לאחר שחזר והתאושש קצת, סיפר עומר בהתרגשות לעיני המצלמות על הנס המופלא שחווה מדי ליל שבת כשביקש לעשות קידוש. "במשך חמישה חודשים היה לי חצי בקבוק מיץ ענבים ששימש אותי לקידוש. הבקבוק לא נגמר, והמיץ ענבים לא התקלקל. זה ממש הזכיר לי את נס פך השמן!!! סיפור קטן שהראה לי כמה אלוקים טוב וכמה הוא היה איתי".

שם טוב הוסיף: "בזמן שהייתי שם, הרגשתי כל תפילה. גם במקומות הכי חשוכים, הרגשתי את האור ששלחתם לי".

רואים אנו עד כמה כל מצווה קטנה כגדולה היא זו ששומרת עלינו מכל משמר ובמיוחד מצוות שמירת השבת הקדושה ששומרת ומצילה את כל העולם כמאמר האור החיים הקדוש, יהי רצון שנזכה לשמור את כל המצוות קלה כבחמורה ונזכה לראות בביאת גואל צדק אמן, שבת שלום ומבורך וחג פורים שמח.

מסביר רבי חיים בן עטר ה"אור החיים" הקדוש זיע"א: כי בשעת הבריאה הקב"ה ברא כוח בעולם שיתקיים שישה ימים בלבד, וברא הקב"ה יום אחד הוא השבת, ובאותו יום חוזר ה' ומשפיע כוח לעולם שיתקיים עוד ששה ימים נוספים, וכן על זה הדרך ביום השבת ניתן כוח לעולם לעמוד שישה ימים נוספים. ואילו לא יום השבת, היה העולם חרב בגמר ששת ימים וחוזר לתווה ובוהו.

אם כן יוצא שבאמצעות השבת כל העולם עומד, ואחר שנגמרים שוב פעם השישה ימים מגיעה שבת אחרת ומחיה ומקימה את העולם עוד ששת ימים נוספים.

לא יאומן!!! האור החיים הקדוש מסיר במתק דבריו, שבזכות אלו ששומרים את השבת, יש קיום לעולם!!! והשבת הקדושה היא ורק היא זו שמגינה עלינו! לפניו סיפור מדהים שסיפר בעל המעשה: "רעייתי ואני גדלנו באחד הקיבוצים בצפון הארץ, ומילדותנו לצערנו לא לימדנו ולא ידענו מהי תורה ומהי מצווה. שמענו על המסורת, אך מעולם לא קיימנוה. אין זה המקום להרחיב על עיוות המסורת שהנחילו לנו, אם בכלל.

לפני כשלושים שנה זכינו להתחתן, וכבר שנתיים לאחר מכן נולדה בתנו הבכורה והמקסימה, אך לצערנו הרב היא נולדה עם בעיה רפואית אשר בסיבתה לא שוחררה מבית-הרפואה במשך תקופה ארוכה. באחד הימים הודיעו הרופאים, שהיא צריכה לעבור ניתוח דחוף ביותר, ועם זאת אמרו שאינם רואים סיכויים גדולים להצלחת הניתוח, ועם הניתוח או בלעדיו חייה בסכנה. בן דודי, אדם אדוק במצוות, הגיע אלינו לבית הרפואה ונחרד ממצבנו הקשה, ועל אף שידע שבאותם ימים היינו רחוקים מאד מהדת ורבניה, בכל זאת אמר הוא נחרצות: "אני הולך לשאול בעצתו של הרבי האדמו"ר ר' אברהם חיים ראטה (זצ"ל) מ'שומרי אמונים', וככל אשר יאמר לנו כך נעשה!".

בהבחינו במבטי התמוה כאומר: 'מה פתאום? מה לי

ולרבי? - ניגש אלי ולפת בזרועותיי בחוזה ואמר: "אתה חייב להסכים! אני מבקש ממך, אל תסרב לדבר! אתה תראה שיצא מזה רק טוב!". הוא אמר זאת בעיניים אוהבות ובהחלטיות נמרצת, וכשרעייתי שאלה: "מה יש לנו להפסיד? הלא הרופאים אומרים, שבכל מקרה חייה בסכנה!" - הסכמתי לדבריהם והוא אץ לבית הרבי.

כשבן דודי סיפר לרבי אודות הילדה ענה לו הרבי: "הילדה כבר נמצאת בעיצומו של המעבר לעולם הבא! קשה מאד להצילה! רק אם יתפללו הוריה שתשרוד עד השבת הקרובה, והם ישמרו את השבת ולא יחללוה כלל, אזי תבוטל הגזירה הנוראה מעל הילדה ותחלים ממחלתה לחלוטין ללא שום ניתוח".

כשאמר לנו בן דודי את תשובת הרבי, עניתי לו מיד: "אין שום סיכוי שנעשה זאת, אני הולך לחתום על ניתוח". ואז נקט בן דודי בצעד שהמים את לבבי. הוא פשוט ניגש אליי ופרץ בבכי סוער, תוך כדי שחיבקני בכל כוחו ואמר: "אני מתחנן לפניך! אנא עשה זאת! מדובר באיש אלוקים שזכה לחולל ניסים ונפלאות", וכאן החל מספר לי בעודו בוכה מקצת מהניסים, שהוא מכיר אישית שנעשו על ידי הרבי. כשרעייתי הצטרפה והחלה גם היא לבכות, הבנתי שזה גם רצונה ומיד שאלתי: "את מסוגלת להתפלל ולשמור שבת?" - "כן", ענתה,

פרשת כי תשא

דבר תורה לסעודה שנייה

אור החיים הקדוש

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם"

הקשה האור החיים ג' שאלות: א. מדוע נקטה התורה לשון "כי תשא" ולא "כי תפקוד". ב. מדוע הוסיפה התורה את המילה "ראש" היה מספיק לרשום "כי תשא את בני ישראל". ג. מדוע הוסיפה התורה את המילה "לפקדיהם", ולכאורה היא מיותרת.

ותירץ האור החיים הקדוש: שפרשת מחצית השקל נאמרה לאחר מעשה העגל, (ואין מוקדם ואין מאוחר בתורה), וראשם של עם ישראל היה כפוף מחמת החטא, לכן ציווה הקב"ה את משה שייאספו מחצית השקל לכפר על בני ישראל, ובזה לשאת את ראשם ולהגביה את קומתם שנתכפר להם החטא, ולא יהיו בעצבות. לכן נקטה התורה לשון "תשא את ראש" מלשון לשאת את ראשם שלא יהיו עצובים. ולכן הוסיפה התורה את המילה "לפקדיהם" לומר שלא נפקד אף אחד ולכולם התכפר העוון.

(ישובים ותירוצים על אור החיים הקדוש)

דבר תורה לסעודה ראשונה

רבי נחמן מברסלב

"זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל הקודש"

כותב כאן רש"י, על פי המדרש: הראה לו (ה' למשה) כמין מטבע של אש ומשקלה מחצית השקל ואמר לו: כזה יתנו. שואלים כמה מחכמי ישראל: מדוע הראה ה' למשה מטבע של אש דווקא ?

הסביר זאת הצדיק רבי נחמן מברסלב זי"ע"א בדרך הבאה: קיים צד שווה בין האש לבין הממון.

האש היא בלא ספק אחד הדברים החשובים והחיוניים ביותר לאדם, ואין העולם יכול להתקיים בלעדיה. אך באותה אש מסוגל האדם להחריב עולם ומלואו.

והוא הדין בממון: הוא לכל הדעות דבר חשוב ומועיל, אם יודעים לנהוג בו כראוי, אך באותה מידה טמונה בו סכנה גדולה, אם נופל לידיים שאינן טובות...

דבר תורה לסעודה רביעית

הלכות תפילה

תפילה בהנף החמה

זמן תפלת שחרית מצוה מן המובחר הוא עם הנף החמה, שנאמר: "ייראוך עם שמש". ואף על פי שאין התפלה בהנף חיוב גמור על פי ההלכה, מכל מקום כבר נודע מעלת התפלה בנף, שאמרו בגמרא, ותיקין היו גומרין אותה עם הנף החמה כדי שיסמוך גאולה לתפלה. ובירושלמי אמרו על רבי יוסי שהיה מתפלל עם דמדומי חמה כדי שיהא עליו מורא שמים כל היום.

תפילה בהנף החמה לבני תורה

כבר נתבאר בילקוט יוסף (סי' א' ס"ה) שבני תורה עדיף שיתפללו אחר הנף, כדי שיוכלו להתמיד, כל שהדבר מפריע להם להתמיד בתורה.

תפילה קודם הנף

לכתחילה אין להקדים להתפלל תפלת שמונה עשרה קודם הנף, אך בדיעבד, או בשעת הדחק אם התפלל משעלה עמוד השחר יצא. (ילקו"י תפלה א' עמוד מב).

דבר תורה לסעודה שלישית

פניני הבן איש חי

"ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם"

אומרת הגמרא: "כל המתפלל בערב שבת ואומר 'ויכולו', מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה" (שבת קט:). מלשון הגמרא משמע כי קיימת מעלה מיוחדת לומר את פסוקי 'ויכולו', עוד בערב שבת, לפני צאת הכוכבים.

וקשה: הרי נאמר בפסוק 'ויכל אלוקים ביום השביעי', משמע שגמר המלאכה היה בעצם היום השביעי. ולעיל משמע כי "ביום השישי ויכולו השמים והארץ". מיישבים חכמינו זיכרונם לברכה כי מלאכת העולם אכן נגמרה בששת הימים, אך דבר אחד היה חסר בעולם - מנוחה! - באה שבת באה מנוחה. זו היתה ה'בריאה' של היום השביעי. מעתה, לאחר שנמסר לישראל כוח להוסיף 'תוספת' מחול על הקודש נמצא כי בנוסף לאותן עשרים וארבע שעות שהקב"ה ברא את המנוחה והקדושה לישראל, רשאי יהודי להוסיף עוד שעות נוספות בערב שבת, ולהחיל עליהן את הקדושה והמנוחה של שבת. באופן שהאדם מכוח עצמו עושה שבת חדשה, כעניין שעשה הקב"ה במעשה בראשית, ובפרט כשהוא מתפלל בערב שבת ואומר ויכולו. על ידי 'ושמרו בני ישראל את השבת', היינו השבת שקבע הקב"ה במעשה בראשית, יזכו גם ישראל לעשות את השבת, על ידי קבלה מבעוד יום, ובכך הופכים שעת חול ומעלים אותה למדרגה גבוהה של שבת, כמו זה שהנחיל לנו הקב"ה.

לחנך שלם בריקל ר"י

גרציה לזי
בת מזל טוב
ינית בת רחל
טינה בת אסתר
תנצבה

לחנך שלם בריקל ר"י

לאה בת
סוליקה דביבו
ז"ל (הי"ד)
תנצבה

"כל השונה הלכות בכל יום..."

שו"ת עם
הרה"ג אהרן נודית

אבלות בפורים

שאלה: איך צריך לנהוג אבל על אב ואב במשלוח מנות.

תשובה: האבל חייב במשלוח מנות, וטוב שלא ירבה במשלוחי מנות, ונכון שישלח מנות של בשר ודגים פירות וירקות וכיוצא בהם, ולא תפנוקי מעדנים ומיני מתיקה מיוחדים.

ולמנהג הספרדים אף שולחים לו משלוחי מנות, והאשכנזים נוהגים שלא שולחים לאבל כל שהוא תוך יב' חודש לאב ואב או תוך ל' יום לשאר קרובים, ואם שלחו לו רשאי לקבלם, ויצא ידי חובה זה ששלח לו.

ומכל מקום אם האבל עני גם האשכנזים שולחים לו מנות אף תוך שבעת ימי אבלות דנחשב לצדקה, וכן אם אין בעיר אלא האבל חייב לשלוח לאבל כדי לקיים לשלוח מנות, אלא אם כן מחל האבל על מנתו, ואפילו למי שמחמיר שלא לשלוח מנות לאבל אם האשה אבלה שולחים מנות לבעלה כיון שהוא אינו אבל.

ואם האבל הוא רב העיר או שהוא רבו של ימיו תורה, מצוה לשלוח לו מנות דרך כבוד שאין זה אלא כתשלום חוב.

דיון משפחתי עם הרב יצחק זלברשטין

הכנתי לך הפתעה לרגל יום הולדתך - ארוחה חלבית מיוחדת ונפלאה, גש נא לטול ידים..."

פעת מסתפק בפעל הנבון - מה עלי לעשות עכשיו? ציד אספר לאשתי, שכה טרחה עבדתי, שרק לפני כמה רגעים סימתי את הסעודה הבשרית אצל אמי... האם למען שלום הבית, רשאי אני לאכול ממטעמי החלב שהכנה אשתי?...

תשובה:

לא מצינו שחז"ל התירו אסורים (אפילו מדרבנן) למען השלום, ואף על פי ששם ה' יתברך נמחה (נמחק) על המים בגלל שלום בית, אצל על אסורים אחרים, כגון עוף בחלב, לא נתן לעבור בשביל השלום, ולכן הפעל אינו רשאי לאכול מהמאכלים החלביים, (ימקור לדברים נתן למצא בשו"ת הרמ"א סי' ק' אות י').

מה שכן, מתיר לשנות מן האמת עבור השלום, ולספר לאשה שהזמינוה לסעודת ברית מילה או פדיון הבן, ומשום שלא יכול לסרב, אכל שם בשר. וכפי שמצינו בגמרא ביבמות (ס"ה): גדול השלום שאף הקב"ה שנה בו, ששנה אמינו אמינו: "ואדני זקן" (לשון ברייתא ולעג כלפי אברהם), ואילו הקב"ה שנה מפני השלום ואמר לאברהם ששנה אמינו: "ואני זקנתי".

לסכום: אסור לפעל לאכול מהמאכלים החלביים.

"לא תבשל גדי בחלב אמו" (שמות ל"ד, כ"ו)

מעשה במשפחה אחת, שעקב טרדות הפית המרבות והטפול בילדים, מתאחרת בה ארוחת הצהרים מדי יום בשעה-שעתיים. הפעל אמנם מגיע בצהרים רעב ממלאכתו, אף מעולם לא התלונן על אחר הסעודה, אלא אדרבה הגיב על כך באפוק וסבלנות. גם כאשר סוף סוף הגיעה הארוחה, הרבה לפרגן ולשבח את אשתו...

יום אחד, שב הפעל ממלאכתו ברגל, וכשעבר בסמוך לבית אמו, הריח ריח ניחוח של תבשילים ערבים... בשל היותו רעב, ובקדעו שמסתתר שבביתו האכל עדן לא מוכן, החליט לעלות ולסעד את לבו אצל אמו. וכה, לאחר הסעודה הבשרית הדשנה, הגיע סוף סוף לביתו שבע ורגוע.

והנה, האיש פותח את הדלת, ונדהם לגלות מחזה נדיר למול עיניו - - - הבית פלו קשט בקלונים ופרחים, והשלחן שובל יום ה' ריק, היום היה ערוך בהמון מטעמים חלביים - בלינצ'ס, פיצות, עוגות גבינה ועוד... מסביב רואה הוא אורחים רבים, חמיו ונחמותו, גיסי, ועוד בני משפחה... האורחים ברכו אותו במזל טוב, ופצחו בשירה לבבית...

"יום הולדת שמח!!" - צהלה אשתו לקראתו - "פעלי היקר,

שו"ת עם
הרה"ג בנימין חותה

הלכות פורים

שאלה: ט"ו באדר שחל בשבת שהוא פורים משולש, בן ט"ו צריך לקרוא ב"ד ביום שישי, במקרה שקורא ביחיד האם יברך ברכה ראשונה שעל המגילה.

תשובה: לספרדים יש לו לברך ברכות ראשונות ורק ברכה אחרונה יברך בעשרה בלבד כמו בכל שנה. ולאשכנזים לא יברך גם ברכה ראשונה וגם ברכה אחרונה אלא רק בעשרה.

שאלה: ספרדי שרבו אשכנזי והוא בשנת אבל האם מותר לספרדי לשלוח לו משלוח מנות בפורים. ומה הדין לשלוח לחברו אשכנזי שהוא בשנת אבל.

תשובה: ספרדי מותר לשלוח משלוח מנות בפורים לרבו שנמצא בתוך שנת אבל. וכן מותר לשלוח לחברו אשכנזי שהוא בשנת אבל.

שאלה: בית שמכנים משלוחי מנות ובני הבית לוקחים לכל השכנים מי יוצא ידי חובה בזה.

תשובה: צריכים לומר בכל משלוח שזה עבור פלוני מהמשפחה ולפחות אחד לכל אחד.

לברכה והצלחה

שמואל דמדוי
וב"ב
הדר משה
בן אלינוד

לדפואה שלומה

דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה
ליזה בת וואסי

לדפואה שלומה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מידה בת רחל

לדפואה שלומה

יוליה בת לדיסה
דוד בן טטיאנה
סולטנה
בת פרחת

לדפואה שלומה

מדי בת רחל
דוג'ה סלומון
בן דבקה
חנה בת חפסה
תנצבה

צדיקים במיתתם קדושים חיים

כאשר ערך 'סיום' על אחת המסכתות, מיד התחיל בלימוד המסכת הבאה. בשל שקידתו העצומה, בכל יום סיים הרב 7 מסכתות קטנות: משניות עדויות, משניות אבות, מסכת אבות דרבי נתן, מסכת סופרים, שמחות, דרך ארץ רבה וזוטא, מסכת כלה ומסכת כלה רבתי.

בשנה מעוברת עומס הלימוד של הרב פוחת מעט, ועל כן מספיק הרב לנצל הרב את הזמן הנותר לחיבור ספר תורני חדש.

הרב נפטר בביתו בערב שבת בשלהי פורים דמוקפין, ט"ו אדר ב' תשפ"ב.

סיפור על רבי חיים קניבסקי למה אין לך ציצית?

חתן צעיר נכנס לבקש ברכה ממרן שר התורה לפני חתונתו. רבי חיים הרים את עיניו אל החתן בתהייה. "למה אין לך ציצית?" הוא שאל. הבחור הצעיר התבלבל, מתחיל לחליפה שלבש כשנכנס אל הרב, היתה גם היתה ציצית. "הרב, יש לי ציצית", הוא מחה בעדינות, ושב וביקש ברכה לרגל נישואיו הקרובים. רבי חיים קניבסקי בירך אותו ושב, כמובן, לתלמודו. אולם כשיצא הצעיר החוצה, ניקר במוחו ספק עז. רבי חיים קניבסקי ראה מול עיניו בחור ישיבה שכל מראהו מעיד על היותו בן תורה - למה שיחשוד בו שהוא אינו לובש ציצית?

הוא פרש לפניה שקטה, התיישב, והחל למשך ולספור את חוטי הציצית שלו. עד מהרה התגלתה לו האמת המדהימה: מבלי משים, נקרעו חוטים מהציצית שלו, והיא נפסלה. רבי חיים קניבסקי צדק לגמרי: ברוח קודשו הוא הרגיש שלבחור הישיבה העומד לפניו - אין ציצית... **ביום שבת ט"ו באדר יום הילולתו זי"ע א'**

"לכפר על נפשתיכם"

ניתן לתרום את מעות זכר למחצית השקל לעלון "אור הנר", בתרומה שלך הינך מזכה עוד משפחות רבות בקריאת דברי תורה ודברי מוסר המעוררים את הלב לה' יתברך. מזבח בשם הגאון רבי חיים פלאג'י: "מי שנותן מעות זכר למחצית השקל מזכה לו שהוא בן העולם הבא, ולא יקרא לו שום פגע דע באותה שנה, ואפילו נזורה גזירה עליו או על בני ביתו ח"ו היא מתבטלת. ואינו בא לידו חסרון כס באותה שנה.... והמתמיד בה מידו שנה יראה דוד ודוד יאריך ימים.

סכום המעות: כ-40 ש"ח (כדעת מרן הראשונים לציון שלי"א)
ניתן להעביר במזומן או בכסף למספר 0505069633.

הלכות פורים משולש

לבני ירושלים ולשאר הערים

יום שבת ט"ו באדר

לא קרא את המגילה ב"ד

מי שנאנס ולא קרא את המגילה ביום ששי, והוא מהמוקפים, אף על פי כן לא יקרא את המגילה בשבת שהוא יום ט"ו, וטוב שיגמור את ההלל בלי ברכה.

"ועל הנסים" בירושלים

ביום השבת בירושלים יש לומר "ועל הנסים" בכל תפלות השבת, שהרי הוא יום ט"ו באדר, שהוא פורים של כרכים המוקפים חומה, שירושלים נמנית עליהם.

"ועל הנסים" בערים המוספקות אם מוקפות חומה

בערים המוספקות אם מוקפות חומה, טוב שיאמרו "ועל הנסים" בתפילה ובברכת המזון (חזו"ע פורים עמ' ק"ד, ועין ילקו"י פורים מהדורא תש"פ עמ' ש"ע), (וע"ע בילקו"י פורים מהדורא תש"פ עמ' תתצג-תתצד במכתבים (מכתב ד') אם באר שבע נקראת ספק מוקפת חומה).

קריאת התורה בשבת זו בירושלים

בשבת שהוא ט"ו באדר, בירושלים מוציאים שני ספרי תורה, וכשמסיים המשלים קריאת פרשת השבוע (כי תשא), אומר קדיש, וקורא המפסיד בספר שני פרשת "ויבוא עמלק" עד סופה. ואין צריך לכפול הפסוק האחרון. ואומר קדיש, ומפסיד פקדתי את אשר עשה עמלק, כהפסדת שבת זכור.

קריאת התורה בשבת זו בשאר הערים

בשאר ערי הארץ מוציאים בשבת ספר תורה אחד וקוראים בפרשת השבוע (כי תשא), ומפסידים גם כן הפסדת השבוע.

חוגג בר מצווה בט"ו באדר

קטן תושב ירושלים שהגיע לגיל בר מצווה בשבת שהוא יום ט"ו אדר אינו רשאי לקרוא המגילה בשבת. וטוב שיגמור את ההלל בשבת בלי ברכה.

אמירת "צדקתך"

ביום ט"ו באדר שחל בשבת אין אומרים צדקתך בין תושבי ירושלים ובין שאר ערי הארץ, מכיוון שהוא יום שושן פורים.

יום ראשון ט"ו באדר

סעודת פורים לתושבי ירושלים

תושבי ירושלים עושים סעודת פורים ביום ראשון שהוא ט"ו באדר.

משלוח מנות לתושבי ירושלים

גם את מצוות משלוח מנות מקיימים תושבי ירושלים ביום ראשון ט"ו באדר, מכיוון שאת מצוות משלוח מנות מצמידים תמיד לסעודת פורים.

אמירת "ועל הנסים" ביום ראשון ט"ו באדר

כשעושים סעודת פורים ביום ראשון, אין לומר "ועל הנסים" בברכת המזון, כיון שאינו יום פורים ממש, והוא רק תשלומין לסעודת פורים. ונכון לנהוג לומר ועל הנסים באמצע הרחמן.

סעד סעודת פורים במוצ"ש

אדם שסעד סעודת פורים במוצאי שבת ליל ט"ו באדר לא יצא ידי חובה.

אמירת תחנון בירושלים

ביום ראשון ט"ו אדר בירושלים אין לומר וידוי ונפילת אפים, כיון שהוא יום משתה ושמחה.

אמירת תחנון בשאר הערים

בשאר הערים המוספקות אם הם מוקפות חומה רשאים שלא לומר תחנון ביום זה (ילקו"י פורים מהדורא תש"פ עמ' תכ"ד). לגבי שאר הערים שאינם מוקפות חומה נחלקו הפוסקים אם יאמרו וידוי ונפילת אפים, יש אומרים שיאמרו תחנון מכיוון שבשבת יום זה הינו יום רגיל לכל דבר ועניין, ויש אומרים שמשום כבודה של ירושלים יימנעו מלומר תחנון (בהלכה ובאגדה פורים עמ' 279).

לברכה והצלחה

מרדכי זיפה
מורנו זב"ב
ליאור זשיר
מורנו

לברכה והצלחה

חיים לוי זב"ב
דון רבקה
הודיה לוי

לברכה והצלחה

אלג'דיה
בת מרים
מרים (מירי)
בת רות

